

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 68 PŽ-1435/2020-5

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Jagode Crnokrak, predsjednice vijeća, Ane Cvitković, sutkinje izvjestiteljice i Nikoline Mišković, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja IVANIŠEVIĆ GRADNJA d.o.o. u stečaju, OIB 88754036728, Split, Kila 37, kojeg zastupa punomoćnica Anita Juretić, odvjetnica u Odvjetničkom društvu Ivančević i partneri iz Splita, 114. brigade 10, protiv tuženika ADDL MEGILA d.o.o., OIB 66536340192, Zagreb, Đorđićeva 11, kojeg zastupa punomoćnica Tina Poropat, odvjetnica u Zagrebu, Đorđićeva 11, radi utvrđenja osporene tražbine, odlučujući o tužiteljevoj žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-128/2019-9 od 17. siječnja 2020., ispravljene rješenjem Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-128/2019-17 od 30. siječnja 2020., u sjednici vijeća održanoj 6. srpnja 2020.

p r e s u d i o j e

Preinačuje se presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-128/2019-9 od 17. siječnja 2020., ispravljena rješenjem Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-128/2019-17 od 30. siječnja 2020., i sudi:

1. Utvrđuje se da postoji tražbina tužitelja Ivanišević gradnja d.o.o. u stečaju, prema tuženiku Koudela d.o.o. u stečaju (sada Addl Megila d.o.o.), u iznosu od 1.010.238,95 kn (milijundesettisućadvjestotridesetosam kuna i devedesetpet lipa) kao tražbina drugog višeg isplatnog reda.

2. Nalaže se tuženiku platiti tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 66.125,00 kn (šezdesetšestisućastodvadesetpet kuna), u roku od osam dana.

3. Odbija se tužiteljev zahtjev za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 165.500,00 kn (stošezdesetpetisućapetsto kuna), kao neosnovan.

4. Odbija se tuženikov zahtjev za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 158.875,25 kn (stopedesetosamtisućaosamstosedamdesetpet kuna i dvadesetpet lipa), kao neosnovan.

Obrazloženje

Pobijanom presudom u točki I. izreke odbijen je zahtjev koji glasi: „Utvrdjuje se osnovanom tražbina tužitelja Ivanišević gradnja d.o.o. Split, Kila 37, prema tuženiku Koudela d.o.o. u stečaju, Hrvatskih iseljenika 20, u iznosu od 1.010.238,95 kn, kao tražbina drugog višeg isplatnog reda. Nalaže se tuženiku da naknadi tužitelju troškove parničnog postupka.“ U točki II. izreke naloženo je tužitelju isplatiti tuženiku troškove postupka u iznosu od 107.750,00 kn, te je odbijen, s više zatraženim iznosom od 41.750,00 kn.

Rješenjem o ispravku presude od 30. siječnja 2020, ispravljena je presuda u točki II. izreke, na način „da kod dosuđenog troška postupka, umjesto 107.750,00 kn ima pravilno stajati 143.246,00 kn, a kod odbijajućeg dijela troška postupka umjesto 41.750,00 kn pravilno ima stajati 10.629,25 kn.“

Iz obrazloženja presude proizlazi da je ovaj postupak pokrenut podnošenjem prijedloga za ovrhu temeljem vjerodostojne isprave, da je nad tuženikom otvoren stečajni postupak rješenjem Trgovačkog suda u Splitu pod poslovnim brojem St-9/2010 od 17. svibnja 2010., a kako je osporena tražbina tužitelja kao vjerovnika od strane stečajnih vjerovnika Joseph Isac Strenlight iz Londona, Bursting Investments L.t.d., Belize i Dafaday Property Services L.t.d., UK, u iznosu od 1.010.238,95 kn, to je tužitelj nastavio postupak te specificirao tužbeni zahtjev na način da traži utvrđenje osnovanim tražbine u iznosu od 1.010.238,95 kn, kao tražbine drugo višeg isplatnog reda. Primjenom pravila tereta dokazivanja prema odredbi čl. 219. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14 i 70/19; dalje u tekstu: ZPP-a), prvostupanjski sud je odbio tužbeni zahtjev, zaključujući kako tužitelj nije dokazao kolika je količina radova izvedena na objektu (apartmani u Mimicama) prema privremenim situacijama, jer tužitelj nije dostavio građevinsku knjigu niti drugu dokumentaciju koja bi mogla biti podloga građevinskom vještačenju. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. ZPP-a i Tarife o nagradi i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 148/09).

Protiv navedene presude žalbu je podnio tužitelj osporavajući odluku zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava s prijedlogom ovom sudu preinačiti prvostupanjsku presudu, odnosno ukinuti prvostupanjsku presudu i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje. U žalbi u bitnome navodi da u pobijanoj presudi nisu jasni razlozi odluke kako tužitelj nije dokazao da je izvršio radove na objektu u Mimicama u količini navedenoj u privremenim situacijama, koje su potpisane od strane tuženika slijedom čega proizlazi da je tužitelj izveo predmetne radove, nadalje da iako je sud izvršio uvid u privremene situacije nije dao ocjenu sadržaja tih isprava. Nadalje, da je sud pogrešno primijenio pravilo o teretu dokaza jer je tužitelj dostavio situacije o izvedenim radovima, dok tuženik svoje tvrdnje da su radovi izvođeni na drugom objektu nije dokazao. Na strani tuženika je teret dokaza da su izvođeni paralelni radovi na drugim nekretninama, sadržani u privremenim situacijama. Nadalje, da tužitelj nema dokumentaciju u vidu građevinske knjige ali da bi tu dokumentaciju trebao imati tuženik. Također navodi kako sud nije izveo dokaze predložene od strane tužitelja, dok iz iskaza svjedoka Marija Jurića proizlazi da je tužitelj izveo grube građevinske radove a kako to i proizlazi iz šeste okončane situacije. Traži trošak sastava žalbe u iznosu od 14.000,00 kn.

Tuženik je dao odgovor na žalbu osporavajući sve žalbene navode, u bitnom navodeći kako priložene privremene situacije nisu isprave dostatne za dokazivanje osnovanosti tužbenog zahtjeva, ni u navedenim količinama niti u ugovorenim vrijednostima, dok situacija broj 6. nema sadržaj konačnog obračuna. Navodi da je pravilan zaključak suda kako jedino sudski vještak može utvrditi koji su građevinski radovi izvedeni i u kojoj vrijednosti ali uz građevinsku knjigu s obzirom na to da je objekt dovršen od drugog investitora. Predlaže odbiti žalbu te traži trošak sastava odgovora na žalbu u iznosu od 12.625,00 kn.

Žalba je osnovana.

Ispitavši pobijanu presudu, u granicama dopuštenih žalbenih razloga, sukladno odredbama čl. 365. st. 1. i 2. ZPP-a, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a, te na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da je prvostupanjska presuda zahvaćena bitnom povredom odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a te da je pogrešno primijenjeno materijalno pravo.

Bitna povreda odredba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a postoji kada presuda ima nedostatke zbog kojih se ne može ispitati, kada o odlučnim činjenicama o kojima ovisi osnovanost tužbenog zahtjeva postoji proturječnost, nema razloge o odlučnim činjenicama, a navedeni razlozi su proturječni i nejasni te postoji proturječnost između onoga što se u razlozima presude navodi o sadržaju isprava i samih tih isprava. Osnovano tužitelj ukazuje na taj žalbeni razlog.

Predmet spora je zahtjev tužitelja za utvrđenje da je osnovana tražbina tužitelja prijavljena u stečajnom postupku koji se vodi kod Trgovačkog suda u Splitu pod poslovnim brojem St-9/2010 nad prednikom tuženika kao dužnika, u iznosu od 1.010.238,95 kn kao tražbina II. višeg isplatnog reda. Rješenjem Trgovačkog suda u Splitu od 20. rujna 2010., tužitelj je upućen u parnicu radi utvrđenja osporene tražbine. Tijekom postupka na strani tuženika, nakon zaključenja stečajnog postupka na Koudela d.o.o u stečaju, došlo je do promjene imena i adrese tvrtke, članova društva, te predmeta poslovanja (povijesni izvadak list 236. - 238. spisa).

U ovoj pravnoj stvari odlukom ovog suda od 12. ožujka 2019., pod poslovnim brojem Pž-1962/2017-7, ukinuta je ranija odluka Trgovačkog suda u Splitu pod poslovnim brojem P-301/2015 od 16. lipnja 2016. Kako je odredbom čl. 366.a ZPP-a određeno da se prvostupanjska odluka u povodu žalbe može ukinuti i vratiti na ponovno suđenje najviše jedanput, to je ovaj sud u povodu žalbe odlučivao primjenom odredbe čl. 373.a st. 1. i 3. ZPP.

Tužitelj tvrdi da je osnovana osporena tražbina u iznosu od 1.010.238,95 kn koja se odnosi na izvedene grube građevinske radove prema Ugovoru broj 01/08 od 21. veljače 2008. za izvođenje betonskih, armirano-betonskih, zidarskih i krovopokrivačkih radova na gradilištu stambeno-poslovne zgrade-Pansion I kategorije Mimice, k.č. zem. 6065, K.O. Rogoznica u Mimicama. Ugovorena cijena je iznosila 381.714,00 EUR. Tužitelj tražbinu temelji na izvatku iz poslovnih knjiga tužitelja te ovjerenim privremenim situacijama od 1. - 3., te od 5. - 6. koja je okončana situacija. Tužitelj je u dokaznom postupku predlagao saslušanje svjedoka Denisa Stanišića, Igora Lele, Dalibora Bartulovića (nadzorni organ), Mladena Parčine, te Voje

Vujevića i Dušana Koudele (zakonski zastupnici ugovornih stranaka) na okolnost da je tužitelj izvršio radove koji su navedeni i fakturirani prema privremenim situacijama, uvid u spis St-113/2013, te građevinsko vještačenje te po potrebi financijsko vještačenje. Tužitelj tijekom postupka se očitovao da nema građevinsku knjigu niti drugu građevinsku dokumentaciju, predlažući provesti građevinsko vještačenje na licu mjesta prema dostavljenoj dokumentaciji (ugovor o građenju i privremene situacije, okončana situacija). Tužitelj se očitovao na tvrdnju kako nisu izvedeni radovi prema privremenim situacijama na nekretnini u Mimicama, da je na tuženiku teret dokazivanja te tvrdnje.

Tuženik osporava da su izvedeni radovi u količinama na objektu u Mimicama, kako je to navedeno u privremenim situacijama i konačnom obračunu iznoseći tvrdnju da je tužitelj obavljao paralelno građevinske radove na privatnim objektima zakonskim zastupnika ugovornih stranaka, iznoseći kako tužitelj svoje tvrdnje u pogledu količine i visine zahtjeva može dokazati samo građevinskim vještačenjem, te je predlagao saslušanje svjedoka Mire Maretića, Marka Juretića, Igora Lele, Denisa Stanišića, Ivana Ivaniševića Josefa Isaaca Sterlinga, na okolnost zatečenog stupnja izvedenih radova, te po potrebi grafološko vještačenje privremenih situacija i financijsko vještačenje poslovnih knjiga stranaka.

Među strankama nije sporno da su bile u ugovornom odnosu temeljem Ugovora broj 01/08 od 21. veljače 2008. za izvođenje betonskih, armirano-betonskih, zidarskih i krovopokrivačkih radova na gradilištu stambeno-poslovne zgrade-Pansion I kategorije Mimice, k.č. zem. 6065, K.O. Rogoznica u Mimicama.

Iz isprava u spisu proizlazi sljedeće:

- da je ugovorom, člankom 5., određeno kako će ugovorne stranke obračun izvedenih radova obaviti načinom „građevinska knjiga“, prema stvarno izvedenim količinama i jediničnim cijenama definiranim ugovornim troškovnikom,

- člankom 6. ugovora, određeno da je naručitelj obavezan, ukoliko nema primjedbi, ovjeriti privremenu mjesečnu i okončanu situaciju u roku od osam dana računajući od dana primitka situacije na svoj protokol; danom ovjere situacije smatra se danom nastanka obveze plaćanja; naručitelj je obavezan, ukoliko ima primjedbe na ispostavljenu privremenu mjesečnu situaciju ili okončanu situaciju, izvijestiti izvoditelja o primjedbama u roku od osam dana računajući od dana primitka situacije na svoj protokol, pisanim putem,

- člankom 12. st. 1. ugovora, ugovoreno je da je izvoditelj obavezan krajem svakog mjeseca ispostaviti privremenu mjesečnu situaciju temeljem izmjerenih količina i ugovorenih jediničnih cijena,

- člankom 25. ugovora naručitelj radova je imenovao poduzeće Grading d.o.o. za obavljanje poslova stalnog stručnog nadzora,

- člankom 27. ugovora određeno je da je izvoditelj bio obavezan na gradilištu voditi građevinsku knjigu, upisivati izvedene radove te je s nadzornim inženjerom svakodnevno potpisivati; građevinska knjiga za praćenje količina izvedenih radova i utrošenog materijala i ista je glavni i jedini dokument za ispostavu privremenih mjesečnih i okončane situacije, odnosno računa naknadih ili nepredvidivih radova; Građevinska knjiga se mora nalaziti na gradilištu i u svakom trenutku biti dostupna zastupniku naručitelja, glavnom inženjeru i nadzornom inženjeru,

- člankom 29. Ugovora stranke su se suglasile da će po završetku izvedbe svih radova obaviti primopredaju u nazočnosti glavnog inženjera gradilišta, inženjera gradilišta i nadzornog inženjera u roku od osam dana od dana završetaka radova što se registrira upisom

u građevinski dnevnik; o primopredaji radova sastavit će se zapisnik; u roku od osam dana od sastavljanja i ovjere zapisnika o primopredaji izvedenih radova izvršit će se konačni obračun.

Nadalje, iz vjerodostojne isprave (saldo konto kartica - list 4. spisa) tužitelja, proizlazi da po prvoj privremenoj situaciji tužitelj tereti tuženika za iznos od 187,808.84 kn s 1. travnjem 2008., da je izvršena djelomična uplata u iznosu od 144.400,00 kn; po drugoj privremenoj situaciji od 2. svibnja 2008. tužitelj tereti tuženika na iznos od 601.700,27 kn nakon čega je izvršena djelomična uplata iznosa od 220.000,00 kn; po trećoj privremenoj situaciji od 2. lipnja 2008. tužitelj tereti tuženika na iznos od 664.910,68 kn nakon čega su izvršene uplate iznosa od 429.509,11 kn, 75.000,00 kn i 150.000,00 kn; po četvrtoj privremenoj situaciji od 1. srpnja 2008. tužitelj tereti tuženika na iznos od 450.090,17 kn nakon čega su izvršene uplate iznosa od 200.000,00 kn i 254.419,79 kn; po petoj privremenoj situaciji od 1. kolovoza 2008. tužitelj tereti tuženika na iznos od 775.151,43 kn nakon čega je izvršena djelomična uplata iznosa od 150.090,17 kn; te po šestoj okončanoj situaciji od 3. rujna 2008. tužitelj tereti tuženika na iznos od 464.183,90 kn nakon čega su izvršene uplate iznosa od 200.000,00 kn i 213.000,00 kn. Konačnim obračunom iz salda konto kartice, tužitelj je teretio tuženika za iznos od 3.155.431,66 kn, dok je tuženik u tom razdoblju izvršio uplate u iznosu od 2.036.419,07, dakle ostalo je otvoreno dugovanje u iznosu od 1.119.012,59 kn.

Među strankama nije sporno da je došlo do prekida poslovne suradnje uslijed poremećenih odnosa između članova društva tuženika, Dušana Koudele i Josepha Isaca Strenlighta, te da je Joseph Isac Strenlight izrazio sumnju da su vršeni paralelno radovi na nekretninama Dušana Koudele i Voje Vujevića. Tužitelj se očitovao da je izvršio sve fakturirane radove te odnosi između članova društva tuženika nisu od utjecaja na izvedene radove i obavezu tuženika.

Nadalje, iz isprava u spisu proizlazi, da prva privremena situacija, koja se odnosi na radove obavljene do 31. ožujka 2008., iznosi 187.808,84 kn. Uz prvu privremenu situaciju dostavljen je popis-opis stavki izvršenih radova, količine i cijene. Prva privremena situacija je potpisana od izvoditelja i nadzornog inženjera, dipl. ing. građ. Davor Bartulović (list 116. spisa). Druga privremena situacija, koja se odnosi na radove obavljene do 30. travnja 2008., iznosi 601.700,27 kn. Uz drugu privremenu situaciju dostavljen je popis-opis stavki izvršenih radova, količine i cijene. Druga privremena situacija je potpisana od izvoditelja i nadzornog inženjera, dipl. ing. građ. Davor Bartulović i naručitelja (list 123. spisa). Treća privremena situacija, koja se odnosi na radove obavljene do 31. svibnja 2008., iznosi 664.910,68 kn. Uz treću privremenu situaciju dostavljen je popis-opis stavki izvršenih radova, količine i cijene. Treća privremena situacija je potpisana od izvoditelja i nadzornog inženjera, dipl. ing. građ. Davor Bartulović i naručitelja (list 129. spisa). Peta privremena situacija, koja se odnosi na radove obavljene do 30. lipnja 2008., iznosi 775.151,43 kn. Uz petu privremenu situaciju dostavljen je popis-opis stavki izvršenih radova, količine i cijene. Peta privremena situacija je potpisana od izvoditelja i nadzornog inženjera, dipl. ing. građ. Davor Bartulović i naručitelja (list 135. spisa). Okončana situacija, broj šest, za radove obavljene do 31. kolovoza 2008., dostavljena je uz popis-opis stavki izvršenih radova, količine i cijene i potpisana od izvoditelja i nadzornog inženjera, dipl. ing. građ. Davor Bartulović i naručitelja (list 141. spisa).

Saslušan svjedok Marko Jurić, koji je bio u poslovnom odnosu sa tuženikom upoznat je sa činjenicom da je tužitelj bio izvođač radova na objektu u Mimicama te je tužitelj izvodio betonske radove, nadzorni inženjer je bio Dalibor Bartulović. Iskazao je da je objekt kupljen na dražbi u ovršnom postupku od strane ADDL Mimice d.o.o i dovršen u zadnje dvije godine. Svjedok je iskazao da je upoznat kako je do spora došlo jer tuženik nije priznao tužitelju privremene situacije, da je gosp. Sternlight izrazio sumnju da je paralelnim radovima na objektima oštećena Koudela d.o.o. Svjedoku je poznato po iskazivanju nadzornog inženjera da nikada nije napravljena građevinska knjiga kojom bi se dokazala točno ugrađena količina materijala te mu je nadzorni iskazao da je trebalo konačnom situacijom utvrditi točno ugrađenu količinu svih materijala. Svjedok je iskazao da nikada nije pribavljena građevinska knjiga, niti od nadzornog inž., niti izvođača.

Iz obrazloženja pobijane presude proizlazi da prvostupanjski sud nije naveo razloge zbog kojih nije prihvatio dokazne prijedloge stranaka i to saslušanja svjedoka i zakonskih zastupnika stranaka, niti je ocijenio sadržaj privremenih situacija u skladu sa sadržajem ugovora, niti je ocijenio činjenicu kako su privremene situacije i okončana 6. situacija potpisane i ovjerene po nadzornom inženjeru.

Nadalje, dati razlozi odluke, kako tužitelj nije dokazao koja količina radova je izvedena na ugovorenom objektu u Mimicama, su suprotnosti s ispravama u spisu, i to privremenim situacijama koje su ovjerene od strane nadzornog inženjera. Privremene situacije kao i situacija br. 6. (okončana situacija) sadržajno imaju popis stavki po radovima i količini.

Dakle, zaključujući o neosnovanosti tužiteljevog zahtjeva, prvostupanjski sud je počinio apsolutno bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a, na koju tužitelj osnovano upire u žalbi.

U odnosu na dostavljene privremene situacije te 6. okončanu situaciju koje su ovjerene po nadzornom organu, prvenstveno je potrebno navesti da je nadzorni inženjer tijelo investitora. Na tuženiku leži teret dokaza kako nisu izvedeni radovi iz privremenih situacija u navedenim količinama i cijenama.

U graditeljskoj djelatnosti zaključuju se ugovori o gradnji, odnosno izvođenju građevinskih radova u kojima, uz ostalo, obračunavaju obavljeni radovi - putem privremenih situacija. Privremene situacije su račun – obračun djelomično izvedenih radova.

Konkretno privremene situacije imaju obvezni sadržaj računa te uz njih je dostavljen opis i količina uz jedinične cijene izvedenih radova. Dostavljene privremene situacije su u suglasju s vjerodostojnom ispravom (saldo konto kartica) u visini iznosa. Iako tužitelj nije dostavio četvrtu privremenu situaciju, prema vjerodostojnoj ispravi proizlazi da je ostalo dugovanje u iznosu od 1.119.012,59 kn, dok je osporena tražbina tužitelja kao vjerovnika, od strane drugih vjerovnika, u iznosu od 1.010.238,95 kn, kao tražbina drugog višeg isplatnog reda, ovaj sud nalazi da je u manjem iznosu nego je to određeno u vjerodostojnoj ispravi, tužitelj dokazao osnovanost tražbine.

Pored toga, zbog pogrešnog pravnog pristupa prvostupanjski sud pogrešno primjenjuje pravilo o teretu dokazivanja, zaključujući da je na strani tužitelja teret dokaza da radovi koji su navedeni u privremenim situacijama se ne odnose na paralelne radove, za koje i navodi u

obrazloženju da je riječ o navodima tuženika. Također, uz nejasan zaključak prvostupanjskog suda količinu izvedenih radova jer je tvrtka ADDL Mimice d.o.o., kupljen predmet na dražbi dovršila kao investitor.

Upravo u takvoj situaciji, suprotno zaključku prvostupanjskog suda, kada je objekt dovršen na već započetim betonskim grubo izvedenim radovima, na parničnoj strani koja je osporavala izvedenu količinu radova iz privremenih situacija ovjerenu od strane njegovog nadzornog organa, je teret iznošenja adekvatnog dokaza (projekt, građevinska knjiga i druga potrebna dokumentacija za dovršetak objekta i sl.) na okolnost količine zatečenih izvedenih radova jer je očito postojalo zatečeno stanje na nekretnini, koja je dovršena, kada iznosi tvrdnju (navodi sumnju) da su paralelno izvođeni radovi na drugim nekretninama.

U situaciji kada tuženik nešto navodi ili tvrdi (kako to naziva - iznošenjem sumnji u tu činjenicu), na toj parničnoj strani leži teret dokaza za tu tvrdnju. Tuženik nije dokazao da su paralelno izvođeni radovi i na nekretnini Voje Vujevića i Dušana Koudele (niti je razjašnjeno koje bi to uopće bile nekretnine).

Pored toga, nije ocijenjen u potpunosti iskaz svjedoka Marka Jurića i nepravilna je odluka uz date razloge kako tužitelj nije pribavio građevinske knjige/dnevnik a što bi po mišljenju prvostupanjskog suda bila podloga za građevinsko vještačenje, pored ovjerenih privremenih situacija.

Istinitost određene tvrdnje treba dokazati onaj koji tvrdi da određena činjenica postoji, a ne onaj koji poriče njeno postojanje. Dakle, svaka stranka treba dokazati istinitost tvrdnji o postojanju činjenica na kojima temelji svoj zahtjev ili prigovore.

Prema čl. 221.a ZPP-a ako sud na temelju izvedenih dokaza (čl. 8.) ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu, o postojanju činjenice zaključit će primjenom pravila o teretu dokazivanja. Prema odredbi iz čl. 219. ZPP-a svaka stranka dužna je iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojim pobija navode i dokaze protivnika. Ako stranka koja se poziva na određenu činjenicu, nije bila u stanju sudu pružiti dokaz o tome, obveza je suda da tu tvrdnju uzme kao nedokazanu, primjenom pravila o teretu dokazivanja iz odredbe čl. 221.a ZPP-a.

Stoga, ovaj sud je na temelju naprijed navedene činjenične građe spisa uz ocjenu izvedenog dokaznog postupka, posebice iskaza svjedoka Marka Jurića koji je nadgledao radove na nekretnini koju je kupila treća pravna osoba u pogledu činjenice da nije postojala/predana/pronađena građevinska knjiga te pravilnom primjenom tereta dokazivanja zaključio da je osnovan tužbeni zahtjev tužitelja.

S obzirom na odlučne činjenice koje je utvrdio ovaj sud na temelju odredbe čl. 373.a st. 1. i 3. ZPP-a, valjalo je preinačiti pobijanu presudu te odlučiti kao u izreci ove presude u točki I. izreke.

U dijelu pobijane presude kojom je odlučeno o troškovima parničnog postupka koja je u tom dijelu ispravljena rješenjem tog suda od 30. siječnja 2020., pobijanu je odluku također valjalo preinačiti s obzirom na konačni uspjeh stranaka u ovom postupku (čl. 166. st. 2. ZPP). Preinakom pobijane presude u točki I. i usvajanjem tužbenog zahtjeva, tužitelj je u konačnici

uspio u sporu slijedom čega je tuženiku valjalo naložiti da mu naknadi prouzročene troškove koji su bili potrebni za vođenje ovog parničnog postupka (čl. 154. st. 1. i čl. 155. st. 1. ZPP-a).

Tužitelju sukladno postavljenim troškovnicima (list 153. i 282. spisa) pripadaju troškovi za poduzete parnične radnje: sastav podneska od 31. svibnja 2012. sukladno Tbr. 8. t. 3. Tarife u iznosu od 500,00 kn, sastav podneska od 17. studenog 2015. sukladno Tbr. 8. t. 3. Tarife u iznosu od 500,00 kn, sastav podneska od 26. siječnja 2016. sukladno Tbr. 8. t. 3. Tarife u iznosu od 500,00 kn, zastupanje na ročištu 28. siječnja 2016. sukladno Tbr. 9. t. 2. Tarife u iznosu od 5.600,00 kn, zastupanje na ročištu 30. ožujka 2016. sukladno Tbr. 9. t. 1. Tarife u iznosu od 11.200,00 kn, trošak pristupa na ročište 16. lipnja 2016. za objavu presude u iznosu od 500,00 kn, trošak sastava žalbe od 22. lipnja 2016. u iznosu od 11.200,00 kn kako je i zatraženo sukladno, Tbr. 10. t. 1. Tarife, zastupanje na ročištu 5. lipnja 2019. sukladno Tbr. 9. t. 5. Tarife u iznosu od 500,00 kn, zastupanje na ročištu 4. srpnja 2019. sukladno Tbr. 9. t. 2. Tarife u iznosu od 5.600,00 kn, zastupanje na ročištu 20. studenog 2019 sukladno Tbr. 9. t. 2. Tarife u iznosu od 5.600,00 kn, trošak sastava žalbe od 23. siječnja 2020. u iznosu od 11.200,00 kn kako je i zatraženo sukladno, Tbr. 10. t. 1. Tarife, dakle ukupno iznos od 52.900,00 kn na koji iznos je valjalo priznati PDV, tako da je ukupan iznos od 66.125,00 kn koji je valjalo priznati tužitelju i odlučiti kao pod točkom 2. ove odluke.

Tužitelja je valjalo odbiti u preostalom dijelu troškova parničnog postupka u iznosu od 165.500,00 kn kao previsoko postavljenim, s time da ročište s danom 20. ožujka 2016. nije održano u ovom predmetu, niti ročište 25. siječnja 2015., te se u spisu ne nalazi podnesak tužitelja od 5. prosinca 2008. Stoga je odlučeno kao pod točkom 3. izreke ove odluke. Nadalje, kako tuženik nije uspio u sporu, valjalo je primjenom odredbe čl. 154. st. 1. ZPP-a, odbiti u cijelosti njegov zahtjev za troškovima postupka, u iznosu od 158.875,25 kn i odlučiti kao pod točkom 4. ove odluke.

Zagreb, 6. srpnja 2020.

Predsjednica vijeća
Jagoda Crnokrak

Broj zapisa: **17897-7b376**

Kontrolni broj: **04da0-3bdd5-93642**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=JAGODA CRNOKRAK, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE,
C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.